

Tema: Gledališko-lutkovna delavnica

Besedilo: Repa velikanka (*Aleksej Tolstoj, 1999. Ljubljana: Mladinska knjiga.*)

O veliki repi (*Marija Grginič, 2003: Ko pravljice oživijo. Domžale: Izolit.*)

Kdo bo izpulil repo (*Berilo Zvezdice zlate, 2001: O veliki repi; Gledališče v razredu. Ljubljana: Mladinska knjiga.*)

Kako so pulili repo (*Marjanca Klepac, Slavka Pogač, 1999: Slovenščina skozi letne čase. Jesen. Ljubljana: MŠŠ.*)

Ilustracija Debela repa (*Peter Škerl, Ciciban, oktober 2004, str. 38–39*)

Cilji: Poslušanje besedila ob ilustracijah, ustna obnova besedila in razložitev neznanih besed, predstavitev različnih vrst lutk in scenskih elementov, postavitve besedila v prostor s pomočjo improvizacije, pantomime in lutk, izdelava lutke iz lizike in lutke iz škatle za jajca, učni list na temo repa velikanka.

Starost: od 4 let naprej

Stopnja znanja: nadaljevalna (zahtevnost delavnice se prilagodi stopnji znanja jezika in starosti)

Avtorica: Irena Sterckx

Opomba: Delavnice so bile izvedene v sklopu Dopolnilnega pouka v Švici in Liechtensteinu leta 2005 in 2007 (11 delavnic) in v Nemčiji leta 2007 (4 delavnice). Delavnica poteka 4 šolske ure v učilnici, kjer imajo učenci reden pouk. Ne potrebujete odra, razsvetljave, ozvočenja. V delavnici sodelujejo vsi učenci, ne glede na znanje jezika ali igrske sposobnosti.

Dejavnosti pred začetkom delavnice

Učitelj učencem in staršem razloži, da bodo v delavnici poslušali pravljico o tem, kako so vlekli debelo repo in si ogledali slikanico. Učenci se bodo seznanili z različnimi vrstami lutk in scenskih elementov. Pripravili bodo kratko improvizirano predstavo in naredili dve lutki. Učitelj povabi starše, da se pridružijo zadnjih petnajst minut delavnice in si ogledajo predstavo. Pri predšolski skupini povabi starše, naj ostanejo in sodelujejo pri izdelavi lutk ter nastajanju predstave.

Učenci v Švici in Nemčiji malo hodijo v dramsko in lutkovno gledališče. Eden od ciljev delavnice je predstavitev prave lutke. Zaželeno je, da je vsaj ena lutka estetsko lepo in dobro narejena. V omenjenih delavnicah smo pokazali lutko na palici (sonce) in plosko lutko (debela repa), narejeni v lutkovnem ateljeju. V gledališču potrebujemo scenske elemente. Zložljiv paravan je vsestransko uporaben v različnih postavitvah. Uporabili smo dva poslikana paravana (1,5 x 1,5 m) iz lesa, ki sta predstavljala vrt in hišico na lesenem podstavku. Paravan lahko naredimo iz kartona ali si pomagamo z zaveso. Lutke lahko kupite ali naročite v lutkovnih delavnicah tudi prek interneta.

Učitelj pripravi lizike (2 na učenca, 1 za starše), blokec z raznobarvnimi papirji (npr. post it, v velikosti 10 x 10 cm), samolepilni papir raznih barv za okrasitev lutk, kartončke (20 x 20 cm), na katere nariše repo, fižol, korenje, grah in krompir. Kartončke bodo učenci pritrdili na paravan z bucikami ali s selotejpom. Za rekvizit uporabite manjšo košarico za babico. Učenci prinesejo prazno škatlo za jajca, škarje, lepilo, barvice.

Priprava učilnice

V učilnici pripravite prazen prostor na enem koncu. To je oder. Paravana in hišico obrnite stran od učencev, lutki skrijete. Mize pripravite na drugem koncu učilnice. To bo delovni atelje. Iz vseh miz sestavite veliko delovno površino, na katero učenci odložijo prinesene potrebščine. Učitelj ima lizike še skrite.

Poslušanje pravljice

Učenci sedijo na stoli v polkrogu pred odrom. Učitelj sedi na stolu, obrnjen proti učencem s slikanico v roki in počasi bere pravljico. Pokaže jim vsako ilustracijo. Zgodba je enostavna, učenci ji z lahkoto sledijo. Med prvim branjem učitelj besedila ne komentira, ne odgovarja na vprašanja. Učenci prisluhnejo besedilu kot ga je zapisal avtor.

Večina učencev je že slišala podobno pravljico. Učitelj jim pokaže fotokopije iz učbenikov, na katerih je pravljica o debeli repi. Različni avtorji so isti motiv zapisali drugače. Gradivo samo pokažemo in ugotovimo, kdo se pojavlja v vseh zgodbah, kakšne so razlike in podobnosti.

Obnova pravljice

Sledi pogovor o prebrani pravljici. Učenci odgovarjajo na vprašanja (*npr.: Kdo nastopa v pravljici? Kako vi pravite dedku in babici? Kje sta živela? Kakšna je bila njuna hiša? Kaj sta imela okoli hiše?*)

Kakšen je zaraščen vrt? Katere živali sta imela? Koliko živali? Kaj sta gojila na vrtu? Kakšna je bila repa? Kdo jo je pulil? Kdo vse je pomagal puliti repo? S čigavo pomočjo so jo izpulili?).

V vseh delavnicah so učenci zastavili enaka vprašanja, npr.: *Ali sta dedek in babica pravzaprav opa in mama? Kaj je to krava rjavka? Kaj so to putke? Kakšne so grahaste putke? Ali sta prašička lahko tudi svinji ali čuneki? Zakaj je repa na sliki rumena, če pa je v trgovini roza? Ali gagajo goske ali se tako oglašajo račke?*

Učitelj razloži pomen besed, saj učenci poznajo le besede iz narečja, od koder prihajajo starši. Razloži pridevnike vegasta, stara, zaraščen, rjavka, grahasta. Pojasni, si malo izmisli, da iz ene vrste repe delamo sladkor, iz sladkorja pa lizike, o katerih bodo še govorili, v Sloveniji pa pridelujemo predvsem roza repo, ki je namenjena za solato.

Predstavitel lutk

Učence zanima, zakaj so postavljeni paravani. Učitelj razloži, da bodo obnovili pravljico v prostoru in uporabili scenske elemente in lutki. Pokaže prvi paravan, na katerem je narisana vrt. Pokaže drugi paravan in hišo na stojalu. Učenci odgovarjajo na vprašanja (npr.: *Kakšna je hiša? Koliko ima oken? Preštejte okna. Kje je streha? Kje so gredice na vrtu?*)

Učitelj pokaže lutko na palici, sonce. Pove, da poznamo v lutkovnem gledališču različne vrste lutk, npr. ročno lutko, marioneto. Vsak učenec prime lutko v roke. Pogumni gredo z lutko na oder in se predstavijo, lahko zapojejo pesmico o sončku, manj pogumni se je vsaj dotaknejo. Učitelj pokaže drugo, plosko lutko debele repe. Vsak učenec jo prime v roke, lahko se skrije za paravan in pove kakšen stavek. Tudi prisotni starši primejo lutki v roke in se igrajo.

Vaja v prostoru

Lutki za nekaj časa pospravimo in preusmerimo pozornost na besedilo. Učitelj z učenci določi vloge – kdo bo babica, dedek in miška, katere živali bodo nastopile. Število in vrsto živali prilagodimo skupini. Učitelj razloži, da imajo igralci v gledališču vaje. Predlaga, da si besedilo učenci sami izmislijo. Večina bo uspela izgovoriti le kakšno besedo, po navadi je to oponašanje glasov živali, npr. mukanje krave, mijavkanje ali pozdrav. Učitelj je v vlogi režiserja ves čas prisoten na odru in se ne skriva za paravanom ali šepeta. Igralcem pomaga z vprašanji in tudi z odgovori, če je potrebno. Odgovore naj pove na glas, npr.: *učitelj/režiser: »Dedek, pokliči babico na pomoč. Babica, pridi mi pomagat izpuliti repo. Babica, pokaži se in vprašaj dedka, zakaj te kliče.«*). Učence je strah, da bi besedilo pozabili, zato naj jim učitelj s svojo prisotnostjo vlije zaupanje. Starejše, najstnike, je težje pripraviti k nastopanju. Režiser jim predlaga, da na oder pridejo kot skupina muck ali kanarčkov. Tisti, najbolj sramežljivi, pa naj držijo lutki, ki nimata besedila.

Primer postavitve v prostoru

Dedka, babico, miško in učenca, ki bosta vodila lutki sonca in debele repe, postavimo za levi paravan. Za levi paravan postavimo tudi hišo. Vse ostale učence, ki predstavljajo živali, skrijemo za desni paravan. Režiser povabi dedka in babico, da prideta na oder in se predstavita. Pomaga jima z vprašanji, npr.: *Ali imata vrt? Katero vrsto zelenjave bosta posadila? Katere živali imata? Babica in dedek izmenično kličeta na oder živali. Vsaka žival pride pred paravan, se predstavi, pove besedo ali dve ter odide nazaj za paravan.*

Babica ima v košarici pripravljene kartončke z narisano zelenjavo, ki jih z dedkovo pomočjo pripne na paravan/vrt. Kartonček pokažeta občinstvu in povesta, katera zelenjava je narisana. Skrijeta se za paravan. S trkanjem po tleh vsi skupaj oponašajo padanje dežja. Režiser pokliče sonce, da posije na deželo. Dedek in babica se vrmeta na oder. Povesta, da bosta pobrala pridelke z vrta. Pobereta kartončke z narisano zelenjavo in jih shranita v košarico. Dedek se odloči, da bo pobral še debelo repo. Ugotovi, da je ne more izveliči. Režiser mu pomaga z vprašanji, npr.: *Dedek, kaj boš naredil? Ali boš prosil za pomoč babico, živali? Babica mu pomaga in ker repe ne moreta izpuliti, pokličeta na pomoč živali. Vsaka žival naj pove vsaj en stavek, npr.: krava: »Mu, kaj pa je? Zakaj me kličeta?«*

Učenci/živali se primejo okoli pasu in vlečejo repo, ki je skrita za paravanom. Pri vsakem vlečenju učenci zakličejo horuk, horuk, horuk. Lutka – repa, ki jo drži eden od učencev, počasi leze izza paravana, dokler jo z miškino pomočjo ne izpulijo in se vsi skupaj prekucnejo po tleh.

Prvi delovni odmor

Lutke in paravana umaknemo in preusmerimo pozornost na izdelavo lutk na drugem koncu učilnice. Učenci sedijo za mizo. Učitelj pokaže liziko.

Kaj je to? Lizika? Kaj pa če je to lutka? Ali se lahko v vaši domišljiji lizika spremeni v lutko?

Učitelj vzame barvast papir (10 cm x 10 cm) in ga prepogne v trikotnik. Na sredo trikotnika zapiše liziko, ki se tako spremeni v deklico s krilom. Na liziko, glavo, lahko narišemo obraz, lahko nalepimo roke ali pa naredimo kaj drugega (rožo, muco, fantka). Učitelj se z liziko – lutko skriva za paravan in zapoje pesmico o deklici. Učenci izdelajo lutko in se z njo igrajo. Za nagrado dobijo liziko. Učitelj povabi starše, naj izdelajo lutko. Večinoma so presenečeni nad vabilom, potem pa z veseljem sodelujejo.

Druga vaja v prostoru

Kadar imamo v delavnici učence z dobrim znanjem jezika in željo po nastopanju, izvedemo še eno vajo v prostoru. V desni kot odra, pred desni paravan, postavimo stol, na katerega posadimo pripovedovalca. To je učenec, ki dobro bere in bo z branjem ali pripovedovanjem pravljice vodil ostale učence. Pri manjših učencih ali pa v skupinah, kjer je to težje izvedljivo, prevzame vlogo pripovedovalca učitelj. Med vajo se lahko naučijo pesmico o miški, dedek in babica vadita dialoge, s pantomimo oponašajo gibanje živali, lahko zaplešejo. Vadijo, kako bodo izpulili repo iz zemlje in se prekucnili po tleh.

Drugi delovni odmor

Učenci sedijo za mizo in pripravijo škatlo za jajca. Učitelj sprašuje, *npr.: Ali veste kaj je to? Čemu služi ta škatla? Ali se lahko škatla spremeni v lutko?* Učitelj iz škatle izreže dve luknji za jajca, ki se z malo domišljije spremenita v miškino glavo. Učenci naredijo miško. Nalepijo brke, narišejo oči, jo pobarvajo. Učenci se z lutko igrajo.

Predstava za starše

Starše, ki niso bili prisotni v delavnici, povabimo, da se nam pridružijo zadnjih petnajst minut. Učenci pripravijo stole za gledalce, narejene lutke skrijejo, da jih bodo z njimi presenetili. Pospravijo material, ki so ga potrebovali za izdelavo lutk in prezračijo učilnico. Učenci se za nastop umirijo in počakajo na prihod staršev skriti za paravanoma. Tudi sonce in repa sta skrita. Učitelj starše povabi, naj se usedejo. Razloži jim potek delavnice, pokaže jim slikanico in obe lutki, lutko na palici in plosko lutko. Učenci izvedejo predstavo. Po predstavi pokažejo lutki – liziko in miško, ki so jih sami naredili.

Priredba besedila Repa velikanka, priredila Irena Sterckx

(Pripovedovalka sedi na stolu pred paravanom, v roke vzame slikanico, jo odpre in začne brati.)

Pripovedovalka: Predavnimi časi sta v vegasti stari hiši z velikim zaraščenim vrtom živela dedek in babica.

(Na oder prideta dedek in babica s hišo v roki in jo postavita na stojalo, ki je za paravanom, se priklonita in se skrijeta za paravan.)

Pripovedovalka: Dedek in babica sta skrbela za šest rumenih kanarčkov.

Kanarčki: *(priletijo in se predstavijo)* Mi smo rumeni kanarčki.

Pripovedovalka: Pet belih gosk.

Goska: *(priraca in se prikloni)* »Ga, ga, ga«.

Pripovedovalka: Štiri grahaste putke.

Putka: *(zakokodaka)* »Sem lepa grahasta putka«.

Pripovedovalka: Tri črne muce.

Muca: *(se priziba kot manekenka)* »Jaz sem mala muca«.

Pripovedovalka: Dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka.

Pujsek: *(pride na oder in zakruli)*

Pripovedovalka: In veliko kravo rjavko.

Krava: »Muu ...«

(Živali odidejo in se skrijejo za paravan. Izza hiše se pokaže sonce, naredi krog okoli hiše, lahko zapoje pesmico o sončku ali pomladi. Na oder prideta dedek in babica, v rokah imata košaro, v njej risbe z zelenjavo, ki jih pripneta na paravan.)

Pripovedovalka: Nekega lepega marčnega jutra je babica globoko zajela dišeč pomladni zrak in rekla:

Babica: »Ej, dedek, pridi sem, pomlad je prišla v deželo. Čas bo, da zasejeva zelenjavo.«

Dedek: »Ja, to imaš pa prav. Posadila bova zelenjavo, da si bom potem lahko skuhal zelenjavno juho.«

Pripovedovalka: In dedek in babica sta šla na vrt. Posejala sta ...

Dedek in babica: »Tole je grah, korenje, krompir, fižol.«

Babica: »Čisto nazadnje bova posejala še repo«.

(Odideta.)

Pripovedovalka: Ponoči je začel na vrt vegaste stare hiše, kap, kap, rositi dež. Dedek in babica sta se smehljala v spanju.

(Vsi otroci lahko oponašajo kaplje dežja, vidimo babico in dedka, ki pokažeta glavo izza njune hiše. Sonce se prikaže, posije na deželo in na zelenjavo. Dedek in babica prideta s košaro, si ogledujeta vrt in pobirata pridelke.)

Pripovedovalka: V dežju so nabrekli semena in iz njih je pognala lepa, sočna zelenjava. Tako je minila pomlad in zelenjava je dozorevala v poletnem soncu. Dedek in babica sta pospravila z vrta krompir in korenje in grah in fižol in repo.

(Pobereta pridelke razen repe velikanke in gresta v hišo. Dedek se vrne, ogleduje repo in razmišlja.)

Pripovedovalka: Ostala je samo še ena repa na koncu grede. Bila je zelo velika. Še več, bila je velikanska. Nekega lepega septembrskega jutra je dedek globoko zajel svež jesenski zrak in rekel:

Dedek: »Čas bo, da izpuliva tudi tole repo«.

Pripovedovalka: Dedek je poprijel in vlekel, potegnil in pulil, toda repa se ni premaknila. Stekel je po babico.

Dedek: »Babica, pomagaj mi izpuliti tole repo«.

(Babica prime dedka okoli pasu, skupaj vlečeta.)

Babica: »Ne gre. Repa velikanka se še premakne ne.«

Dedek: »Poskusiva še enkrat«.

Oba: »Horuk, horuk. Ne gre.«

Babica: »Tako velika repa, pa ne moreva do nje. Nič ne bova imela od nje.«

Dedek: »Veš kaj, poiščiva pomoč. Pojdi iskat veliko kravo rjavko.«

Babica: »Velika krava rjavka, kje si, pridi nama pomagat.«

Krava: »Kaj pa je? Kaj se je zgodilo?«

Dedek: »Repe ne moreva izpuliti. Pomagaj nama.«

Krava: »Nič lažjega«.

Babica: »Mene se primi«.

Pripovedovalka: Dedek, babica in velika krava rjavka so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili, toda repa se še vedno ni premaknila. Pa si je dedek obrisal čelo in šel iskat dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka.

Pujsek: »Tole repo bomo izpulili, kot bi mignil«.

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka in dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili. Repa se še vedno ni premaknila. Pa si je babica zavihala rokave in šla iskat tri črne muce.

Muca: »Jaz sem mala muca. Tale repa pa res ni nič posebnega.«

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka, dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, in tri črne muce so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili. Repa se še premaknila ni.

Dedek: »Ne gre in ne gre«.

Babica: »Ne gre in ne gre«.

Pujsek in krava: »Ne gre in ne gre«.

Muca: »Gre, gre. Poiskala bom štiri grahaste putke. Putke, kje ste, pridite nam pomagat.«
(*Muca gre iskat putko, dedek si obriše čelo, ostali klavrno čepijo ob repi, napol jokajo, so žalostni, od zadaj zaslišimo kokodakanje.*)

Putka: »No, pa izpulimo tole repo«.

(*Vsi se postavijo v vrsto, primejo se okoli pasu in pulijo.*)

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka, dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, tri črne muce in štiri grahaste putke so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili. Repa se še premaknila ni.

Dedek: »Ne gre in ne gre«.

Vsi skupaj: »Ne gre in ne gre«.

Babica: »Kaj bomo storili?«

Dedek: »Ne jokaj, bomo že našli koga, ki nam bo pomagal.«

Pripovedovalka: Pa je ena od putk otesla perje in šla iskat pet belih gosk.

(*Goske priracajo, pojejo gagaga, migajo z zadnjico in se postavijo v vrsto, da bodo pomagale puliti repo.*)

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka, dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, tri črne muce, štiri grahaste putke in pet belih gosk so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili. Repa se še vedno ni premaknila.

Vsi: »Ne gre in ne gre«.

Babica: »Ojoj, kaj bomo storili?«

Pripovedovalka: Pa je ena od gosk stegnila vrat in šla iskat šest rumenih kanarčkov.

(*Kanarčki priletijo in žvižgajo.*)

Babica: »Pomagajte nam izpuliti tole maksirepo«.

Kanarčki: »Ni problema, tale repa se že maje kot trhel zob. Gremo. Držite se.«

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka, dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, tri črne muce, štiri grahaste putke, pet belih gosk in šest rumenih kanarčkov so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili. Repa se še vedno ni premaknila.

(*Vse živali padejo po tleh, jokajo in stokajo.*)

Pripovedovalka: Dedek se je popraskal po glavi. Vse živali so zadihane ležale na tleh. Tedaj pa se je babici posvetilo. Babica je odhitela v kuhinjo in položila košček sira k mišji luknjici. Ni bilo dolgo, ko je iz luknjice pomolila glavo lačna mala miška. Babica je miško ujela in jo odnesla na vrt.

(*Babica gre v hišo, pokaže kos sira in pokliče miško, miška pogleda izza paravana, vzame sir in pride na oder, hodi kot manekenka, malo zacvili kot kakšna pevka, vsi jo začudeno gledajo, muca jo gleda z velikimi očmi in si oblizuje jezik.*)

Dedek: »Poskusimo še z miško. Če ne bo šlo, bom šel iskat traktor. Horuk ...«

Pripovedovalka: Dedek, babica, velika krava rjavka, dva prašička, ki sta imela trebuščka kot sodčka, tri črne muce, štiri grahaste putke, pet belih gosk, šest rumenih kanarčkov in lačna mala miška so poprijeli in vlekli, potegnili in pulili.

(*Dedek reče horuk, babica reče horuk, krava zamuka, prašiček zakruli, muca mijavka, putka zakokodaka, goska gaga, kanarčki čivkajo, na koncu miška zacvili.*)

Pripovedovalka: Pok! Repa velikanka je zletela iz zemlje in vsi so se prevrnili. Kanarčki so padli na miško, goske so padle na kanarčke, putke so padle na goske, muce so padle na putke, prašička sta padla na muce, krava je padla na prašička, babica je padla na kravo in dedek je padel na babico. Vsi so ležali na tleh in se smejali.

Dedek: »Miška nam je pomagala«.

Babica: »Miška nam je pomagala«.

Vsi: »Bravo, miška«.

(Vsi ležijo na tleh, se smejijo in gledajo miško, dedek in babica vstaneta in gresta v hišo, prineseta velik lonec in ga postavita na sredo, povabita živali, da se usedejo okoli lonca in jedo.)

Pripovedovalka: Zvečer sta dedek in babica skuhala poln lonec slastne repe. Vsi so jedli z veliko žlico. In ali ste že slišali? Lačna miška je pojedla največ od vseh!

(Igralci vstanejo, se postavijo v vrsto in se priklonijo.)

Učni list 1

V lutkovni delavnici ste spoznali pravljico o Repi velikanki. V reviji Ciciban je ilustrator Peter Škerl takole narisal dedka in babico, ki pulita debelo repo.

1. Pobarvaj ilustracijo.

2. Ob robu so narisani kvadrati. V prazen kvadrateg nariši besedo, ki je v njem napisana. Poišči to besedo na ilustraciji in jo poveži s puščico.

EPA

NALEPI NALERKE IN POIŠČI PREDMETE, ŽIVALI IN DELE TELESA NA VELIKI SLIKI. PRIPoveduj, kaj se dogaja. POZNAŠ PRAVLJICO O DEBELI REPI?

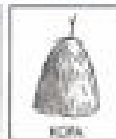
Priloga 1

PO

TRUBA

KOPA

REPA

PREDVAGNIK

BLAČA

KORNAČIK

PUČ

KETNA

KOPA

Učni list 2

Različni avtorji so motiv o debeli repi zapisali na različne načine. Skupaj si oglejmo nekaj od teh zapisov. Kateri liki se pojavljajo v vseh oblikah? Kakšne naslove so izbrali avtorji? Kakšen naslov bi ti izbral?

VELIKI REPI

Dedek je posadil repico in
šla je velika, prekrasna
repa. Hotel jo je izrjavati, vlekli
so, vlekli repa iz zemlje, pa je
n mogel izvleči.

Poklical je na pomoč babico. Babica
je prišla dedka, dedek je vlekli
repa, vlekla sta, vlekla, pa je nista
mogla izvleči. Babica je poklicala
na pomoč vnučka. Vnučka je
prišla babico, babica dedka,
dedek repa, vlekli so, vlekli,
pa je niso mogli izvleči.

Vnučka je poklicala psička. Psiček je
šel vnučko, vnučka babico, babica
dedka, dedek repa. Vlekli so, vlekli, pa je
o mogli izvleči.

KDO BO IZPULIL REPO?

 Pripoveduj ob slikah.

KAKO SO PULILI REPO

NA NEKEM GRADU SO NASEJALI NJIVO Z REPO. SEJAL JO JE GRAJSKI PISAR. ALI GLEJ! IZ TOLIKIH ZRN JE ZRASLA ENA SAMA REPA. GRAJSKA DEKLA JO JE MORALA VSAK DAN OKOPAVATI IN OPLETI. REPA JE ZRASLA TAKO DEBELA, DA TAKE ŠE NISO VIDELI. NEKEGNA DNE POŠLJE GRAJSKA GOSPA DEKLO, NAJ GRE REPO IZPULIT. DEKLA GRE NA NJIVO IN ZGRABI REPO ZA LISTJE. DEKLA VLEČE NA VSO MOČ, A REPA NOČE IZ ZEMLJE.

KER DEKLE DOLGO NI DOMOV, UKAŽE GOSPA HLAPCU, NAJ GRE POGLEDAT NA NJIVO, ZAKAJ DEKLE TAKO DOLGO NI DOMOV.

HLAPEC PRIDE NA NJIVO IN PRIME ZA DEKLO, DEKLA ZA LISTJE, A NE MORETA IZPULITI VELIKANSKE REPE.

KER TUDI HLAPCA NI DOMOV, POŠLJE GRAŠČAKINJA KUCHARICO NA NJIVO. KO PRIDE KUCHARICA NA NJIVO IN VIDI, DA JE REPA ŠE V ZEMLJI, PRIME HLAPCA, HLAPEC ZA DEKLO, DEKLA ZA REPINO LISTJE, A VSI TRIJE NE MOREJO IZPULITI REPE.

SEDAJ POŠLJE GOSPA SLUŽABNIKA, NAJ GRE POGLEDAT, KAJ SE JE PRIMERILO ONIM TREM, DA NI NIKOGAR DOMOV.

Priloga: Fotografije z delavnice

Dva paravana, hišica na stojalu, lutka na palici in ploska lutka

Miška iz škatle za jajca in punčka iz lizike

